

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cionădiei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 12 Maiu st. v.

(=) Nesocotința șovinistilor maghiari într-ale politice externe este proverbială, dar' cu toate acestea chiar și pe noi, care atât de bogate privilegii am avut să-i cunoaștem din această parte, ne uimesc câte-odată prin faptele și vorbele lor aventuroase în afacerile externe ale monarhiei și ale statului ungar.

În starea aceasta de supremă uimire ne-au pus în zilele aceste două enunțuri șoviste ce pot avea aduce tăioare efecte asupra relațiilor noastre cu vecinul stat al României. Una este sâvârșită în adunarea kultur-egyelt-ilor la Szentes, de care s'a făcut pomene în primul nostru de ieri, ear' cealaltă comunicat oficial al lui „Correspondance de Pesth“ despre fortificarea pasurilor ardelen, pe care tot ieri am împărțit-o cititorilor nostri.

În adunarea dela Szentes, ținută la 15 l. c. în fața de față a contelui Gavril Bethlen, președintelui „Kultur-Egyelet“-ului și comite-suprem alor două comitate ardelen, va să dăcă organ administrativ de prima categorie, a felicitat dl G. Szatmáry, un șovist bine cunoscut cu deosebire într-ale instrucțiunii publice, pe cei de față, care au venit să spriginească „Kultur-Egyelet“-ul în lucrarea sa de a înlocui aspirațiunea de până acum, care se numește *Daco-România până la Tisa*, cu o altă aspirațiune, care se numește *EMKE până la Tisza*.

Că nu-și dau seama șovinistii, cât de mult trebuie să jignească sentimentele Românilor din patrie asemenea vorbe precă de nesocotite, pe atât de nemotivate, este trist și dureros, dar' nici-decât nu ne surprinde. În era politică modernă ne-am obișnuit să fim încă și mai rău bănuți, când se pregătesc câte un nou atentat cu scopul de a ne desnaționaliza. Așa stă lucrul și cu EMKE. Ea este întemeiată pentru maghiarizarea noastră, dar' simțind apostoli ei, că aceasta este o întreprindere nedreaptă, fără mulți scrupuli în-virtse lucrul și nu se sfîșe a lavi adevărul în obraz, susținând, că noi suntem cei agresivi, noi voim „Daco-România până la Tisa“, precând ei se află numai într-o stare de legitimă apărare.

Este însă un lucru preste măsură nesocotit, că îndrăzneții șoviniști, voind în chipul acesta să mascheze neiertatele lor tendințe îndreptate contra noastră,

în mod așa frivol bagă în joc și regatul și oamenii de stat ai României. Căci fără îndoială, dacă „Daco-România până la Tisa“ ar fi o aspirațiune pozitivă, nutrită serios de cineva, ea mai ales în România independentă ar trebui să aibă rădăcini, de acolo să pucească la fapte.

Dar' este știut în toată lumea politică, că România nici-când n'a manifestat nici un fel de tendințe expansive în contul vecinilor sei, ci totdeauna și cu toate mijloacele s'a născut să câștige și să-și asigure cea mai deservită neutralitate în concertul european. Este știut, că sunt acum patru ani, când vr'o câțiva tineri nesocotiți de aici dela noi au pus dela București la cale faimoasa proclamațiune iredentistă, departe de a fi sprigină și încurajare de cineva, guvernul României i-a pedepsit cu cea mai severă necrutare.

Ce om serios poate așadară susține, că Ungaria are să se teamă din partea României de tendințe daco-române?

Și culmea nesocotinței este ajunsă, când asemenea bănueli prin nemica motivate se rostesc sub auspiciile guvernului în prezența și cu aprobarea celor mai de încredere reprezentanți ai sei, cum s'a întâmplat de astădată în adunarea dela Szentes.

După-cât scim noi, monarhia austro-ungară nu numai că are interes, ci își și dă toate silințele, ca să câștige și să mențină simpatia României și să o apropie pe aceasta de alianța de pace a puterilor centrale. Ei bine, șovinistii maghiari pare-că anume își dau toată silința, ca să zădărnicească în această privință intențiunile conducerii politice noastre externe.

Mai deunăci constatare un oficios maghiar, că se bucură, că bărbaii de stat ai României în politica externă „sunt cu noi“. Bine să băgăm seamă, că în curând va trebui să ne lipsim de această bucurie, dacă se vor mai perpetua bazaconiile nemotivate și provocatoare ca cea dela Szentes.

Tot atât de nemotivată și de provocatoare este și vocea oficioasă despre necesitatea deodată atât de aduce simplită în cercurile guvernamentale, ca să întărim treceorile Carpaților, care leagă Transilvania cu România.

Nici un motiv nu avem de a ne îndoi în lealitatea vecinilor nostri români, care nici o intențiune agresivă n'au în contra noastră, care chieftuesc pe fiecare an deci de milioane pentru fortificațiuni cu scopul de a-și apăra neutralitatea și numai neutralitatea față

cu vecinii sei mai puternici și care în politica externă de noi sunt mai apropiți ca de ori-și-cine.

Ce va să dăcă deci această urgență oficioasă după fortificațiuni în pasurile Transilvaniei? Nici mai mult, nici mai puțin, decât a înstrăina pe bărbaii de stat ai României decătră monarhia noastră și a face greutăți oficiului nostru de externe, care se află și voesc să rămână în bune relațiuni cu ei.

Că dinspre România avem să ne apărăm contra Rusiei, este o absurditate, după-ce știut este, că România poate mai mare interes decât noi are să fie apărută contra Rusiei și că aceasta din urmă, până a ajunge la noi, ar trebui să treacă preste patru corpuri de armată trecute în Bulgaria la 1878 prin cel mai strălucit botoz de foc și spriginite de mai multe serii de fortificațiuni de cel mai perfect sistem.

Așa trebuie că judecă și cercurile noastre militare competente, pe care le vedem concentrându-și atențiunea asupra frontierelor cu mult mai deschise și mai periclitale ale Galiției, precând frontierele Transilvaniei le consideră ca destul de asigurate prin pozițiunea lor geografică și prin glaciul extins al României, care numai din vina noastră ar pute să fie contra noastră într'un eventual război.

Politicienii maghiari și încă cei oficioși se par a-și da toată silința de a se încălca cu greaua responsabilitate a acestei vine. Altcum nu putem înțelege identificarea României cu Rusia și strigătul de alarmă, că mai ales în munții Transilvaniei dinspre România trebuie să ne fortificăm.

Dar' așa sunt șovinistii maghiari în toate. Văd și recunosc și ei, că simpatia României sunt de mare preț pentru țeara noastră, însă comit fără preget tot ce este mai potrivit a ne sustrage aceste simpatii. Dovadă războiul vamal, pe care ei l-au pricinuit, dovadă multele provocări eșite parte din fudulia, parte din nesocotința lor, dovadă în fine tracamentul, de care suntem împărțășiți noi Români de aici și care numai simpatia fraților nostri din regat pentru stăpânirea maghiară nu le va câștiga.

Și nici că poate fi altfel sub sistemul actual. Astăzi în Ungaria este imposibil să se stabilească o opinie publică calmă și sănătoasă, căci o droaie de renegeți se întrec într-o a fi care de care mai stranie și mai radical în maghiarismul seu, căci altfel poate li-s'ar pune patriotismul la îndoială. Aceste ființe părăsite de Dumnezeu umplu lumea cu

fel de fel de strigăte nearticulate fără a se întreba mult de consecințele celor susținute de ei, ear' în cele din urmă lumea se ia după ei și în pustie răsună glasul patriotului adevărat, care se cugăte și la viitor și pune interesele adevărate ale țării mai presus decât reputațiunea falsului și exaltatului patriotism dela modă.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 12 Maiu st. v.

Afaceri interne.

În ședința de alaltăieri a casei magnaților s'a luat la desbatere proiectul de lege despre limba elină în școalele medii. Cu acest privilegiu înalt-preasfințitul dela Blaj, arhiepiscopul Vancea a vorbit în trei rânduri. Ântău a rugat pe ministru, ca să extindă favorurile, pe care le acordă proiectul de lege școalelor medii confesionale, și asupra gimnasiilor românești din Blaj, Năsăud și Beiuș, care sunt susținute decătră diecesele respective și deabia vor fi în stare să suporte sarcinile urcate, care vor fi împreunate cu această lege. La acest motiv se mai adaugă și unul cultural. Aceste școale nu vor pute să crească profesori și preoți, dacă elevilor lor li-ar fi permis să nu învețe limba elină. Dealtfel el primesce proiectul drept basă pentru desbaterea specială. Trecând la desbaterea specială, metropolitul Vancea propune la §. 2 o modificare, după care opurile clasicilor grecești să se citească în limba de propunere a respectivului institut. Ministrul Csáky nu acceptază propunerea lui Vancea și așa §-ul 2 se primesc în textul comisiunii. Metropolitul Vancea a mai cerut în fine, — se înțelege tot înzadar, — ca favorurile cuprinse în §. 3 să se extindă și asupra școalelor catolice de ambele rituri. Atât §-ul 3, cât și cealaltă au fost primiți neschimbați. Ședința s'a ridicat la oarele 2 3/4 după amiazi.

În ședința de alaltăieri a casei deputaților s'a continuat desbaterea asupra proiectului de lege cu privire la schimbarea legii despre incolat. Cel dintău orator pentru proiectul dlui Irányi a fost deputatul Emeric Madarász. După aceea a reprezentat Aleixiu Perlaky punctul de vedere al partidului liberal față cu acest proiect. După Otto Hermann, care a spriginat proiectul, a avut apoi cuvântul dl Stefan Tisza. Acesta a condamnat nesinceritatea și duplicitatea stângei ex-

treme în oestiunea kossuth-istă și a respins în cuvinte energice cochetarea cu actuala politică a exilatului dela Turin. După o pauză oarecare a luat cuvântul contele Albert Apponyi. Oratorul a ținut, că înainte de asta cu 11 ani el a votat pentru §-ul 31, a cărui schimbare se pretinde astăzi. Dlui Irányi însă nu i-a succedat a dovedi, că această schimbare e de lipsă din punct de vedere general. El totdeauna a combătut exagerările cu lealitatea pe contul intereselor mai înalte ale statului, dar' de altă parte trebuie să combată ori-ce motiv de sentiment, dacă acela amenință a sguđu ordinea de drept. Discursul contelui Apponyi a fost viu aplaudat și decătră guvernamentali. Ședința s'a ridicat la oara 1 1/2 d. a.

Din Cisaltania.

Comisiunea de împăcare a dietei din Boemia a terminat alaltăieri cu desbaterea generală asupra proiectelor de împăcare. Ieri a început cu desbaterea specială asupra împărțirii în două a consiliului școlar al țării. Toate propunerile Cehilor tineri privitoare la amânarea și trăgânarea discuțiunii lor de împăcare au fost respinse. De altă parte s'a primit însă propunerea lui Skarda, ca guvernul să prezenteze dietei un proiect despre organizarea autorităților judecătorești și să eximită o ordonanță în privința limbii de comunicare între autoritățile țării și între diete. După o declarațiune a lui Plener cu privire la o discutare obiectivă și succesivă a tuturor proiectelor de împăcare, a protestat Trojan în contra sancționării acelor, înainte de a fi aprobate decătră diete. Schwarzenberg sen., Rieger și Clam-Martinitz s'au alăturat la părerea lui Plener. Pentru propunerile Cehilor tineri au votat numai Trojan, Kvicala, Skarda și la unele propuneri și Fischera.

Principele de Bismarck.

„Saale-Zeitung“ spune, că la curtea berlineză domnesce mare indispoziție din cauza întrevorbirii lui Bismarck cu diaristii străini, în special din cauza observărilor sale cu privire la călătoria împăratului în Orient. Se dice, că unui membru al cabinetului militar ar fi ținut împăratul: „Aceste sunt aparițiuni patologice de bătrânețe și omul nu se mai poate mira“.

Se dice, că Bismarck face din nou pe generalul de Hauke responsabil pentru căderea sa.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Popa-Roșu.

— Amintire din copilărie. —

De GIL.

(Urmare.)

Toate aceste șoapte, svoane și vorbe rele nu întârziară a ajunge până la auzul vlădicii. Părintele iconomu al sfintei episcopii se făcuse ecoul acestor pări și le supuse cu o rivnă călugărească la cunoștința Preasfinției Sale, care plecase o urechie ascultătoare la spusele iconomului seu.

De aceea chiar în acea seară chemă pe Popa-Roșu înaintea Sfintei Sale și, după-ce îl dojeni duhovnicesc, îl amenință, că îl va respopi și îi dăte deocamdată drept canon să facă câte 50 de mătăni în mijlocul bisericii, după eșirea cu sfintele daruri, și să citească în toate zilele psaltirea cea bogată; totodată îl opri de a mai slugi sfânta jertfă în timp de șese săptămâni.

Înzadar se apără Popa-Roșu, înzadar vârsă lacrimi ferbinți și cădă în genunchi la picioarele înaltpreasfinției Sale, arătând că numai vrășmașii sei, spre a-l perde și ca preot și ca om, au iscodit aceste neadevăruri, vlădica rămase neîndurat și neclintit ca o stâncă și pofortia mereu: „Du-te, du-te, pârînte, și te pocășce, și când vom vedea, că te-ai spălat de păcate și te-ai curățit de nelegiuri, ne vom îndura de sfînția ta“.

În toată această vreme, părintele iconomu sta smerit într'un unghet al odăii, cu

mănie încrucișate pe pantece, cu ochii plecați în pământ, și arunca din când în când câte o căutătură plină de milă și de evlavie când spre vlădica, când cătră iocana Maicei Domnului, ce se afla deasupra jețului episcopal, ca cum ar fi cerșit milostivirea dumnezească a sfintei născătoare pururea fecioara și iertarea arhipăstorească a vlădicii pentru această oaie răătăcită și reslătită din staulul bisericii.

Plecă bietul Popa-Roșu oțărît și amărît de răutatea oamenilor și plângend că un ucenic muștrat de stăpânul seu. Când se ese pe poarta clopotniței, îl opri părintele iconomu și cu cuvinte blânde căută a-l mângăia, spunendu-i, că destul s'a rugat dînsul de părintele vlădică să-l ierte, dar' degeaba; de vlădica nu este om rău, dar' se vede că l'a fost rău ponegriț vrășmașii sei, dar' se nu peardă ori-ce nădejde, căci va face el ce va face, ca până într-o săptămână să-l ridice Preasfinția Sa canonul.

Sfîrșind îi mai dăse, că n'ar fi rău să trimită a doua zi pe preoteasa Sfintei Sale la episcopie, ca după sfânta liturgie, când se urcă boerii sus la vlădica spre a-l heretisi, să între și preoteasa și, când îi va face el semn, să cadă în genunchi la înaltpreasfinția Sa și să-l roage de iertare; căci de, lacrimile de femeie sunt mai puternice și fac gaură și în peatră!

Când ajunse nenorocitul popă acasă la preoteasa sa, deabia îl mai țineau picioarele, era amețit ca prins de friguri, templele îi svîneau și din ochii lui curgeau giroaie de lacrimi. Sărmana preoteasă, când îl văzu așa,

nu scia ce i-s'a întâmplat, și la toate întrebările ei, popa nu răspundea nimic, ci numai ofta, ofta adună și mormăia în barbă cuvinte neînțelese.

Se gândia urgisit preot la rușinea lumii, se gândia cu necaz, cum o să se bucură popa Ioniță și chiar părintele protopop, când vor afla de urgia ce a cădut pe capul lui; se mai gândia el și la paralele discului, de care nu se putea împărțăși șese săptămâni, și tocmă se apropias sfintele sărbători, când vine lume multă la biserică și cutile și discul se umplu tot cu firfiri, sfînțoșice și chiar sanți; se mai gândia el și la frumoasa Zamfiră, de care trebuia acum să se lapede ca dracul de tămăie, căci îl amenințase vlădica că-l respopesce, și tare era amărît, și tare era oțărît bietul Popa-Roșu.

Puse deci pe preoteasa să-i facă ciau de muștel, puse o cărpă muiată în oțet pe frunte, mai puse câte un rotocol de lămăie la temple, se legă la cap cu un tistimel și numai în ilic și cu libadeaua pe umeri se asvîrli pe patul neșcut.

A doua zi, Dumineca Florilor, trimise Popa-Roșu răspuns părintelui protopop, că este bolnav și nu poate veni să slugească sfânta slujbă. Pe urmă dăscăli bine pe preoteasa și o trimise la episcopie.

Se găti preoteasa cum se cuvine, cu tulpan verde la cap, cu funta nici prea mare, nici prea mică, cu o rochie închisă la față și cu scurteica de cutnie vișinie îmblănită pe margini cu singeap. Când ajunse la episcopie tocmă cântau popii „să împlinim rugăciunile noastre Domnului!“ și biserica era înțesată

de lume tot aleasă; boeri mari și mici și fruntea neguțătorimii cu cocoonale și jupănele lor. Se isprăvi sfânta liturgie și preotul dăse ca de obicei „cu pace să eșim“, și atunci porniră eu toți din biserică în frunte cu părintele episcop, care blagoslovia în dreapta și în stînga poporeni ce erau strînși în amvonul din afară și în curtea bisericii, și le împărția rămurele verzi de salce și de răchită.

În saloul cel mare din palatul episcopesc începu ceremonia sărutatului mâinii și heritiseala. Sala era mare, mai mult lungă decât largă; pe pereți între ferestri erau portretele episcopilor și metropoliților după vreme, ear' în fundul sălii deasupra canapelei, unde ședea vlădica, era un mare tablou închipuind „cina cea de taină“ a lui Leonardo de Vinci, bizantinisată de un zugrav modern, cu mai multă credință decât iscusință.

Pe canapeaua de cit ședea în mijloc Preasfinția Sa, având amândouă locurile din dreapta și din stînga goale, pe urmă deoparte și de alta câte un șir de jețuri tot de cit și mai spre ușe scaune de lemn fără brățare. Jețurile erau pentru boeri și cocoonale după ierarhie, ear' scaunele erau pentru neguțătorii fruntași, care veniseră fără jupănele lor, înspre ușe stau în picioare cupeții cei mici și amplotiați cancelariei episcopiei și ai decastelului, ear' în intrare și pe scară erau preoți și mirenii, jupănești și preotese.

Vorbiau acum toți, boerii și vlădica, cocoonale tăceau, ear' neguțătorii ascultă și dau din când în când din cap, ca semn de aprobare, mai ales când vorbea înaltpreasfinția Sa sau boerul ispravnic. Se vorbea de reforme,

de obiceiuita obștească adunare, de catagrafie și de boala ciumei, care băntuia, se audia, Tărigadoul.

Un boer bătrân, îmbrăcat turcesc, se plîngea de pe atunci, că prea ne nemțim, că uităm obiceiurile pămîntului și alte prăpăstii ce le spune omul, când este nemulțumit.

Se aduse în sfîrșit dulceturi și cafele, dulceturi se deteră la toți căi ședeau pe jețuri și scaune, tot după ierarhie, ântău boerilor, pe urmă cocoonalelor și la urmă și la neguțătorime; cafele se deteră la boeri și la cocoonale lor, ear' ciubuce se aduseră numai două, unul pentru boerul ispravnic și celalalt pentru boerul cel bătrân, boerul paraponisat.

Mai întrebă vlădica, când pornese lipcanul la București, și ispravnicul răspunse, că așteaptă să se întoarcă zapcii, pe care îi trimisese prin plăși și prin plaiuri să strîngă sferțurile; ear' boerul cel nemulțumit găsi privilegiu să plîngă pe biata raia, care nu mai poate plăti sferțurile, că a ajuns în sapă de lemn în urma atător băjenii.

În sfîrșit se seulară boerii să plece, toți sărutară mîna episcopului, care întîndea mîna stîngă spre sărutare, ear' cu cea dreaptă blagoslovia pe musafiri, făcendu-le semnul crucii pe creșcet.

Încetul cu încetul sala și intrarea episcopiei se goliră și nu mai rămăse pe scări decăt preoteasa Ileana a lui Popa-Roșu. Atunci părintele iconomu, care, când credea că nu-l vede nimeni, o sorbia din ochi, îi făcu semn să între la înaltpreasfinția Sa. — Biata preoteasă tremura ca varga și picioarele i-se împleteau, de multă sfînță; părin-

Diarul „Hamburger Nachrichten” își ia din nou cuvântul spre a-și preciza poziția față de principele de Bismarck. Diarul din cestiune declară, că el nici-o dată nu ar fi creșut, că va rămâne izolat în ceea ce privește aplecarea, de a reprezenta pe un bărbat, ale cărui vederi și aspirațiuni politice sînt fără îndoială aceleași, pe care le-a avut pe timpul când era în funcțiune. „Hamburger Nachrichten” observă apoi mai departe: „La toată întinderea pentru noi nu e numai o onoare mare, ci e o adevărată misiune, de a pute servi principelui de Bismarck în modul deja cunoscut.”

Rusia și Germania.

Dinspre Rusia suflă din nou un vînt cam aspru în contra Germaniei. Se vede, că acolo s'au topit speranțele, care se legau de retragerea principelui de Bismarck. Desbaterea asupra proiectului militar, dar' mai mult toatăl împăratului Wilhelm la Königsberg au indispus presa rusească. Sfirșitul acestui toast se privește în Rusia drept o amenințare directă în contra Rusiei și „Moskovskja Vedomosti” scrie chiar, că deoare-ce din partea Rusiei oamenii nu se pot aștepta la o declarare de războiu, se intenționează a o provoca la luptă, dacă nici nu tocmai în cel mai apropiat viitor... Neîncrederea față de Germania, scrie mai departe diarul numit, crește pe de cîmă; într-o mîna ramura de pace, în cealaltă sabie, aceasta nu poate să facă un efect liniștitor, ci înseamnă o continuă amenințare a păcii. „Novosti” încă e de părere, că cuvintele împăratului Wilhelm numai așa se pot interpreta, că Germania voese să silească pe Franța a renunța la redarea Elsației Lorenei și pe Rusia a renunța la redobîndirea pozițiilor pierdute în Peninsula-Balcică.

Necesitatea războiului.

Despre broșura publicată de deputatul radical al Parisului Camille Dreyfus în această materie extragem spre informare dintr-o corespondență parisiiană a diarului vienez „Neue Freie Presse” următoarele:

Pentru Franța, dice Dreyfus, a venit timpul să revizuească, sau să rupă tractatul de pace dela Frankfurt. Franța în numele păcii amenințată trebuie să apeleze la un arbitriu european, ear' dacă, precum este de prevedut, Germania va respinge arbitriul European, — presupunînd că Europa ar primi acest rol, — apoi a sosit pentru Franța momentul de a începe războiul contra Germaniei. Pierderea Alsației-Lorenei n'a vîtmănt numai amorul propriu și dignitatea Franței, ci i'a răpit și siguranța. Înainte de 1870 Franța era scutită prin Rin și prin Vogezi. Acum este deschisă invasiunii. În urma derutelor sale Franța se afla într-o ne mai pomenită situațiune financiară. Pierderea unui capital de 10 miliarde și 500 de milioane de camătă anuală au fost consecințele războiului din 1870. Dar' această sumă de răscumpărare s'ar fi plătit bucuros, dacă Germania s'ar fi mul-

tumit numai cu atîta. Fîindcă însă Germania a făcut Franței la granița de Ost o rană, în loc de desarmare a urmat o înarmare potențată.

Dela 1872 până la 1870 bugetele războiului și ale marinei s'au urcat la suma totală de 15 miliarde și 400 de milioane. Aceasta însemnează a fugi către ruină. Dar' dacă ar fi numai atîta. Fiecare invențiune nouă în resortul militar reclamă mijloace bănești potențate, așa că în fiecare an din bugetul de 3 miliarde se cheltuesc un miliard pentru înarmări. Dar' nu numai al Franței, ci bugetele tuturor statelor s'au urcat atît de mult, încît ruinul este sigur. Afară de aceea Germania a cauzat Franței și un Sedan economic. Concurența germană a făcut ca munca franceză să sece din izvor. Care națiune ar pute rezista aicia mult? Există războiul, care se fie atît de stricțios ca o asemenea pace?

După-ce dl Dreyfus începe cu aceste argumente, adevărat, că nu tocmai nouă, întreabă: Poate Franța scăpa prin altceva, decât printr'un războiu, de ruinul și de bancrotul, care ar ave drept consecință o nouă agresiune din partea Germaniei? După părerea lui războiul e unicul medicament, căci pace durabilă nu poate să fie, cîtă vreme Franța nu și-a redobîndit provinciile sale de graniță și n'a nimicit tractatul dela Frankfurt. A aștepta retrocedarea pacinică a Alsației-Lorenei ar fi o chimăra. O lege naturală forțază „țeara berii” să se lupte cu „țeara șampaniei”. O alianță franco-germană contra Rusiei ar fi cea mai rea dintre toate nebuniile.

Și neutralizarea Alsației-Lorenei ar fi o iluziune. Alsația-Lorena sau ar fi armată, și atunci amîndouă statele s'ar certa pentru alianța ei, sau ar fi nearmată, și atunci teatrul de războiu între națiunile rivalizătoare ar fi gata. În lături cu visurile de pace, războiul este inevitabil. Toate opiriunile oamenilor, toată bunăvoința guvernelor, toate îngrijirile patrioților nu-l vor pute împedea.

Poate, se întreabă de Dreyfus mai departe, Franța lupta singură contra triplei alianțe? N'ar trebui mai întîiu să se asigure de o alianță, la care contează sentimentul și iluziunile poporului, adevă alianța rusească? Domnul Dreyfus își închipuiesc începutul ostilităților astfel: Franța apelează la Europa, arătînd, că nu poate încheia cu puterile convențiuni comerciale, cîtă vreme durează tractatul de Frankfurt. Sau intervine Europa și face din „pacea lui Damocle” o pace adevărată, sau nu intervine și atunci trebuie să vorbească tunurile. Înceapă ori-care, opinia publică a Europei va fi pentru învingător. Astfel stau Franța și Germania față în față.

Germania va ave ca aliați pe Austria și pe Italia, ear' Franța pe Rusia, precum asemenea se poate asigura, că dacă Rusia s'ar încîiera astăzi cu Germania, armele franceze Lebel „s'ar slobozi de sine”. Dacă Tarul ar și hesita, poporul rusesc l'ar sili să vină în ajutorul Franței. Căci Franța și Rusia au trebuință una de alta pentru echilibrul european. Căci ce voesc Germania? Să redobîndească Alsația-Lorena. Ce voesc Rusia? Să rupă tractatul de Berlin și să intre în Constantinopol.

Franța are cel mai mare interes, ca Rusia să ajungă în Marea-Mediterană, pentru-ca împreună cu flota franceză să se poată pune

în fața celei engleze și cu deosebire a celei germano-italiene.

Înainte de a pute veni Austriacii și Italianii în ajutorul Germanilor, va fi trecut deja prima ciocnire. Întreaga problemă este să se scie, cine va fi biruitor în cea dintîiu luptă. Dacă va fi Franța, puterile aliate își vor trage seama și nu vor întervenii. Nu se poate gândi, că s'a cugetat cineva să trimită trupele austro-ungare contra Franței. Așadar lucrul principal este să se scie, că sînt oare puterile combatante ale Germanilor într-o formă de tari cu ale Francezilor înainte de a intra aliații în acțiune.

În această privință dl Dreyfus dă compatrioților sei cele mai liniștitoare deslășiri. El laudă spiritul actual al armatei franceze și declară, că arsenalele sînt pline, aprovizionarea, înarmarea, fabricațiunea armelor și toate celelalte sînt superioare Germaniei. Că oare fi-vor generalii destoinici de misiunea lor? Germanii încă trebuie să-și pună această întrebare. La tot cazul n'ar fi lucru prudent, când Francezii ar permite, ca generalii germani să devină mari în contul Rușilor, „pe spatele Cazacilor”.

„Așadar ce mai așteptăm? Voim să așteptăm până-cînd Germania își va fi terminat înarmările? Să ne folosim de actuala stare spirituală a poporului nostru, care suferă și strigă: Dacă războiul este inevitabil, apoi mai bine acum, decât mai tîrziu... Momentul a sosit, să facem războiu contra Germaniei. Motivele diplomatice îl permit; motivele economice îl fac necesar, ear' motivele militare ne silesc chiar. Momentul istoric a sosit. Înainte de asta cu doi ani ar fi fost prea de timpuriu; preste alți doi ani va fi poate prea tîrziu”.

Corespondentul parisian al lui „Neue Freie Presse” observă foarte potrivit, că deși dl Dreyfus declară, că a trebuit să scrie această broșură, fiindcă „necesitatea războiului i-se prezentă ca un adevăr vădit și brutal”, totuși trebuie presupus, că broșura a fost scrisă numai fiindcă autorul a fost sigur, că nu va ave nici un efect.

Afacerea Mușicu.

Răspunsul domnului Teodor Rosetti, ministrul justiției și cultelor ad interim, la interpelarea domnului Dimitrie Sturdza, ținut în ședința senatului dela 27 Aprilie a. c. stil vechiu.

(Urmare și fine.)

DL ministrul al cultelor: Mă iertați. S'a ținut, că dl Ghermani a compromis interesele naționalității române. Dlor, întrucît aceste interese nu erau reprezentate în justiție prin nimenia, neîntervenirea dlui Ghermani intru ce ar fi schimbat starea de lucruri? Ar fi continuat judecata și s'ar fi găsit în locul dlui Ghermani altcineva, care ar fi servit de intermediator și ar fi redactat actul între d-na Mușicu și școala sau comunitatea din Bitolia.

Dlor, dl Ghermani în toată această afacere n'a avut alt rol, decât acela, de a îndatora într'un mod foarte natural pe cetățenii sei, pe rudele sale din Bitolia, căci „mi-se pare, că era vîr primar cu Mușicu, și această afacere nu avea absolut nici o legătură cu interesele române, decât în vederea unora și după interpretarea unora, ci era un proces

pendent între școala din Bitolia și erejii dlui Mușicu și consistă în aceea, ca să silească sau să obțină pe cale bună învoalea, ca d-na Mușicu să execute voința testatorului, bărbatul ei. Era dar' natural, ca cetățenii din Bitolia să se adreseze la ruda lor și la persoana cea mai cunoscută lor din București, unui om, care prin pozițiunea sa, pe care o ocupa în cercul oamenilor de afaceri, căci nu uitați, că dl Ghermani era bancher, d-sa le inspira toată încrederea și, foarte natural, era chemat să reprezente acele interese, să serve de intermediar gratuit și onorific al acelor interese.

DL P. Grădișteanu: Nu era bancher atunci, era ministru.

T. Rosetti, ministrul cultelor și al instrucțiunii publice: Nici nu i'a venit în gînd dlui Ghermani și nici nimîru, că poate fi vorba de un conflict de interese românesc, pe care nici nu le aușise până atunci formulându-le nimenia.

DL D. Giani: Nu cunosc testamentul lui Mușicu?

DL T. Rosetti, ministrul cultelor și al instrucțiunii publice: Dlor, testamentul acela îl cunosc, căci era reprezentantul cuiva, care cerea executarea legatului; nu avusesse însă avantajul de a asculta interpretarea, pe care dl Sturdza a binevoit a da aici testamentului, și de aceea voiți să-l atacați pe dl Ghermani, care e de dincolo, care e vîr cu răposatul Mușicu, că a înțeles în sensul acesta testamentul, cînd eu, care de altminteala mă laud de a fi Român neaoș, — n'am nimic a face cu Grecii, din contră ei îmi sînt foarte pușin simpatici, eu țin, că aș fi dat tot același înțeles și nu aș fi putut nici-o dată să țin după testament, că e o școală română acolo, unde se țin școala din Bitolia; — aceasta este ca-șicum am dice, că școala din Bitolia trebuie să fie numai decât școala nemțească, — dar' poate să fie o școală franceză și dovadă e, că și este o școală franceză, acolo. Dar' se ridică, și aici e toată argumentațiunea dlui Mărzescu, obiecțiunea: — dar' dl Ghermani era ministru și nu putea face aceasta. Ei bine, dacă cineva e ministru, e prin aceasta decapitat? E lipsit cu deservire de drepturi, e incapabil de a mai face un act din viața civilă de cetățean și de a căuta fie de interesele sale proprii, fie de ale amicilor sei? Nu. Nu poate să fie avocat ca ministru, vrea poate să ne spună onor dn. Mărzescu. Dar' dl Ghermani afară de aceasta nu poate să fie avocat, căci nu are titlurile cerute pentru aceasta, dar' ca să iee o procură dela cineva, ca să termine o afacere oare-care, ori-care Român poate face aceasta.

Voci: Nu poate în asemenea afaceri să fie și ministru (sgomot).

DL T. Rosetti, ministrul al cultelor și al instrucțiunii publice: Mă iertați, cînd luați afacerea și voiți d-v. să-i dați o natură și o calificare oare-care, pe care nu o avea, și dovadă, că așa e, e că on. domn interpelator, dl Sturdza, fiind ministru a fost plenipotentul principelui Grigore Sturdza, și nimenia nu a făcut observație, nimenia nu a găsit nimic neregulat în afacerea aceasta. Eu sînt plenipotent, vechil obștesc, precum se țin al unei cumnate a mea, o femeie, care „mi-a dat o procură generală, și fac acte în numele ei pe puterea acelei procure, închei contracte, închiriez case, vînd, percep și nimenia nu a vădut nimic neregulat în treaba aceasta. Ei

bine, pentru-ce vi-se pare d-v., că dl Ghermani e în alte condițiuni decât cum a fost dl Sturdza, sau eu, sau altul? Ia să vă spun eu pentru-ce, dacă e vorba să vorbim așa. Dlor, pentru-că din noi toți dl Ghermani este poate acela care a lovit mai tare într-o parte oare-care a liberalismului, pentru-că căt va trăi, dlui Ghermani nu i-se va ierta îndrăzneala, care a avut, de a pune mîna în cetatea unei părți a liberalismului; de aci ură neîmpăcată contra dlui Ghermani.

Și fiindcă onor. dn. Ghermani nu i-se poate imputa nimic, fiind-că onor. dn. Ghermani a avut sfruntarea a ave o opiniune contrară în cestiunile mari economice și a avut un mare succes, trebuie să fie stărimat dl Ghermani în opiniunea tuturor prin ori-ce mijloc (aplaus).

Și neputîndu-se lega de actele dlui Ghermani ca ministru de finance, se trage înaintea barei senatului în mod subreptice onorabilitatea sa de cetățean și conștiința sa de românism. Nu este bine aceasta, nu este bine ca să ne luptăm cu asemenea mijloace. Onor. dn. Ghermani n'a avut nici cea mai mică conștiință, că este v'r un interes de felul acesta în joc, căci altfel d-sa de sigur s'ar fi abținut, nu pentru altceva, dar' ca un sentiment de delicatețe; chiar dacă n'ar fi voit să se abțină, dacă ar fi voit să fie vechilul cutărei comunități, nu-l poate lovi nici un reproș din acest punct de vedere, pentru-că onor. dn. Ghermani era pe deplin în drept nu numai legalmente, dar' și moralmente să se facă reprezentantul intereselor rudelor și amicilor sei din țeara sa de origine, și nu lipsia prin aceasta sentimentul lui de naționalitate și de datorie, care îl avea vis-a-vis de această țeară, nu lipsia acestei datorii, pe care onor. dn. Ghermani le-a îndeplinit totdeauna și le-a îndeplinit așa, încît memoria acestui om va rămîne viuă, fiind dat modul cum le-a îndeplinit și cum a lucrat în pozițiunea de ministru. N'am decât un răspuns de dat onor. dn. Sturdza la întrebarea, care „mi-o face: ce voi face ca să se execute voința răposatului Mușicu? Mă vîouu lua după pilda d-sale, voi face dosarele din minister, care le-a făcut d-sa și îl voi urma în toate. (Aprobare.)

DL președinte N. Crețulescu: — După regulamentul dl Sturdza are dreptul a răspunde, voiți să răspundeți?

DL Dim. Sturdza: — Cedez dreptul dlui Fleva.

DL St. Greceanu: — Dar' substituțiunea aceasta este înscrisă în regulamentul, aș voi să mă luminez.

DL președinte N. Crețulescu: — DL Fleva are cuvîntul.

DL P. Grădișteanu: — Eată lumina.

CRONICĂ.

Trusoul Archiducesei Valeria este expus în odăile lui Radetzky din Hofburg. În trei sale sînt expuse rufe, sala a patra conține servicii de argint. În sala a cincea se află dantelele și giuvaiericele Archiducesei.

Numire. La spitalul „Carolina” din Claj a fost numit medic secundar Dr. Bela Rosenthal.

Statute aprobate. Ministrul de interne reg. ung. a provădut cu clausula de aprobare sub Nr. 33.075 și 33.076 statutele reuniunii pompierilor voluntari din Țag și Domocușeni.

Avansamentul la honveți. Cu ocașiunea avansamentului dela 1 Maiu a. c. au avansat la honveți: sublocotenentul în activitate Ioan Telia dela regimentul de honveți Nr. 21 la gradul de locotenent și cadetul aspirant de oficer în rezervă Ioan Mircea dela regimentul de honveți Nr. 23 la rangul de sublocotenent în rezervă.

Afacerea dela Kecksmét. Cu privire la măsura pedepsei, la care a fost condamnat cadetul-aspirant de oficer contele Csáky, ministrul-președinte nu s'a exprimat deloc în ședința dietei, dar', după-cum află „Bud. Tgblat”, la întrebările private ale mai multor deputați, a răspuns, că contele Csáky a căpătat drept pedeapsă patru săptămîni arest strict, dintre care săptămîna a patra e arest singuratic.

Promoțiune. Sămbătă în 17 l. c. s'a promovat la gradul de doctor în drepturi la universitatea din Budapesta dl Eugen Meșianu.

Necrolog. Primul următorul anunț: Subscriși, în numele lor propriu și al tuturor consăngenilor, cu inimă înfrîntă de durere anunță moartea mult iubitului și neuitatului soț, tată, moș, socru, frate și cumnat *Mihail Nicora*, jude la tribunalul reg. din Sătmăra. A dormit în Domnul la 19 Maiu 1890 în etate de 59 de ani. Astrucarea iubitului defunct se va întîmpla în 21 Maiu. Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvîntată! Sătmăra, 20 Maiu 1890. Francisca Probst, soție. Emilia m. Papp, fiică. Corneliu, advocat, fiu. Iuliana vîd. Philimon, Iosefina m. Antonescu, surori. Ileana, Ioan, Corneliu, nepoți. Ioan Papp, advocat, ginere. Petru Chirilescu, protopresbiter gr.-or. Ștefan Antonescu, președinte la sedria orfanală, cumnați.

tele iconomu o întîișă vîldicii dîcînd: „Eată Înaltpreosfințite și preoteasa părintelui Niculae dela curioasa Paraschivă, care cere milă și îndurare dela Preosfințita Ta pentru nemernicul seu soț”.

Preoteasa cădî în genunchi chiar în pragul ușii și începî a plînge cu bobot; episcopul, mișcat de această femeie în lacrimi, o mîngăia cu cuvinte blînde și îi făgădui, că de dîna învierii va ridica canonul, dacă preotul se va arăta cu pocîință.

Cînd se întoarse maica preoteasă în chilia sa din curtea bisericii, găsî pe părintele gata să plece; îi spuse el, că simțîndu-se mai rău, se duce la doctor să vadă, dacă n'ar fi bine să-și pună lipitori sau să-și lase sânge, mai ales că intrase în luna lui Mărțisor. Creștî preoteasa spusele popii și îl lăsă să plece, ear' dînsa se duse prin vecini, pe la d'alde preoteasa lui popa Ionită, să capete ceva pește, căci era Dumineca-Florilor, deslegare de pește, și biata preoteasă cu toate necăzurile ei, nu putuse să-și iee măcar o fiță de pește să mănînce de prasnio.

Dar' eată ce se întîmplase cu Popa-Roșu, căci numai la doctor nu s'ar fi dus el. — În lipsa preotesei venise paraclisierul să-și spună în taină, că se întîlînise cu jupâneasa Zamfirică, care îl însărcinase să-și spună, că-l așteaptă acasă, deoare-ce a aușit multe vorbe dela episcopie și dorese să se sfătuească împreună. Si atunci Popa-Roșu, nici una, nici două, pornise în țigănie la casa Zamfiriei înspre cetățue.

Cînd ajunse Popa-Roșu la porțița casei și s'evicinia inima în piept, lucru mare, găsî pe

fumoasa sa prietenă singură ca totdeauna și mirată de venirea aceasta tîrzie și neașteptată; îi spuse Popa-Roșu de vorbele paraclisierului și ea rămase înmărmurită, nici nu vorbise, nici întîlînise ea pe paraclisier. Aceasta le dete bănueli la amîndoi și îi puse pe gînduri. Se gîndiau și se rîgîndiau, că ce se fie și cine pusese pe paraclisier să-și mință așa tam-nesam.

Regulat de două-ori pe săptămînă, Joia și Dumineca, părintele vîldică făcea aceeași plimbare, mergea după vecernie până la „Capul-Piscului”, o jumătate de cias departe de oraș, — acolo avea Preosfințita Sa o vii-soară și o grădina cu fel de fel de pomi roditori și flori alese și un hăvuz cu păstravi, și sta acolo și se plimba, vîdînd de toate, și pe la aprinsul luminărilor se întorcea la episcopie. Și în acea seară eșia părintele vîldică la plimbarea sa obișnuită în o butcă galbină, înaltă, pe arcuiri nemțesci și cu doi telerari negri, grăsuți, bine țeslași, bine înhămași; pe capră ședea vizitiul, un Țigan al episcopiei, în dulamă neagră lungă, ear' în coada trăsorii ținea curelele un băiat tîner, îmbrăcat ca seminaristii. În trăsura cu vîldică era și părintele iconomu, cu care vorbea despre ale episcopiei, despre seminarul înființat de puțină vreme și mai ales despre părintele Tempea, directorul seminarului, preot învîțat de dincolo, dela Sibiu, dar' care avea apucături cam de papistaș ce nu prea plăceau părintelui episcop.

La întoarcere, părintele iconomu aduse vorba despre Popa-Roșu și îl încondeia cum trebuie; căci decînd vîduse el pe preoteasa

Ileana i-se încinsese un foc nestîns în piept și își plînuise el cu vicleșug planul împotriva lui Popa-Roșu.

Cînd ajunse cu trăsura în mahalaua țigăniei, ceru părintele iconomu voe episcopului să oprească butca în fața casei scîunașului, căci avea bănuelă, că Popa-Roșu era acolo; și în adevăr acolo îl găsi pe nenorocitul. Se supără părintele episcop lucru mare, îl ocări ca pe un Țigan, nu ca pe un obraz bisericesc, și îi porunci să vie la episcopie după trăsura. N'avea ce face ispititul popă și trebui să urmeze rușinat după trăsura. Cât ajunse la episcopie puse vîldică să-l tunză și îl închise în beciul de sub clopotniță.

Acum pricepu Popa-Roșu toată viclenia iconomului, acum vîdî el limpede, cine pusese pe paraclisier să-l ademenească; îi întinșese fățarnicul iconom o cursă și el căduse într'însa.

Gînduri negre și cugetări sîngeroase clocotiau în capul nenorocitului; dacă ar fi putut, l'ar fi sfîșiat în două pe proclutul de iconomu, dar' era închis între patru ziduri, într'un beciu umed și întunecos.

Cuprins de amărăciune, desnădăjduind în dreptatea oamenilor, cădî în genunchi înaintea iconaiei isbăvitorului lumii și, înecat în lacrimi, se rugă cu umilînță către Domnul:

„Vîforul ispitelor mă viscolesce și valurile grijilor mă înecă...”

„Întru fără delegi fiind cuprins, nu cutez a căuta spre înălțimea cerului, ci îndrăsnind la a ta iubire de oameni, strig către tine: Fii milostiv mie păcătoșului și mă mîntuesce...”

După aceea ostenit, cădînd de-an picioarele, se aruncă pe lavița de lemn și adormi.

A doua zi îl și porni episcopul în cărucioară de postă cu un dorobanț dela isprăvnicat la mănăstirea Bistrița cu un pecutluit cătră părintele egumen, prin care îi istorisia cele întîmplate și îi ruga să închiidă pe preotul nevrednic sus în chiliile dela Arnota și să-l ție la canon pe pîne și pe apă, până-ce se va hotări cu dînsul.

Tot orășelul era în picioare, istoria popii se răspîndise pretutindeni și toți alergau să vadă pe nenorocitul preot, ras și dus surghiun.

Biata preoteasă Ileana era vîdnică de jale, plîngea și alerga prin oraș ca o nebună.

Cînd ajunse căruciorul de postă în piață, se rupse un ștreang și surugiu trebuî să descalece. Într-o clipeală căruța fu impresurată de lume, bărbăți, copii, femei, mai ales femei, și toți vorbeiau și suduiau pe atît de încercatul preot.

Din întîmplare trecea prin piață și părintele iconomu; cît îl vîdî Popa-Roșu, se smuci din căruța și sară asupra lui, norocul că prinse de veste căprarul și îl opri, căci altfel se făcea moarte de om.

Porni căruța înainte, dar' respopitul preot, cu ochii ca jeratecul, se întoarse cătră părintele iconomu și îi strigă în gura mare: „Las' tu călugăr împelițat, m'ai perdut tu pe mine, dar' tot eu o să te mînănc fript...” Celelalte cuvinte fură acoperite de pocnetul biciului surugiuului. (Va urma.)

Excursiune la Viena—Berlin—Hamburg. Mai mulți juriști și artiști din capitala Ungariei vor aranja o excursiune la Viena—Berlin—Hamburg în timpul dela 10—20 Iulie n. Chietuile de călătorie încolo și înapoi împreună cu locuința în hotel e de 85 fl. La această excursiune vor putea participa numai cei invitați.

Maial. Reuniunea pompierilor voluntari din Seliște va aranja un maial la 21 Maiu (2 Iunie) 1890 la locul numit „Maialat”. În cas de timp nefavorabil în sala școliei. Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică.

Hymen. Dl. Dr. Alexandru Popa, medic practic în Viena s'a logodit la 2/14 Maiu a. c. cu d-șoara Malvina Worliczek din Speiserg lângă Viena.

Eară o moșie ungurească în mâni ovreesi. Moșia Rokovics a baronului Dionisie Mednyánszky a trecut în proprietatea directorului ei Sigismund Kornfeld pentru prețul de 250.000 fl.

Nenorocire. Un locuitor din Turnișor, lângă Sibiu, ducând alaltăieri peatră, se opri cu carul înaintea cărămei de acolo, ca să mai odihnească. Eșind din cărăma afară, începând a mîna caii iute, fără însă a se fi urcat mai înainte în car. În acel moment caii s'au spărtat și omul, voind să sară în car, a căzut așa de nefericit, că roatele carului în-cărcat greu i'au trecut peste cap și a rămas momentan mort. Pe nenorocitul îl deplâng femeia sa și trei copii.

Idyl în Cluj. „Erdélyi Híradó” împărtășește în numărul său de ieri-seară: Adinopate a trecut prin piața mare un tiner băut până la sânge. Respectivul e studentul universitar B. K., pe care, după cum se pretinde, birtașul N. F. l'a prins prin doi servitori de ai sei și l'a lăsat să-l bată până i-a curs sângele. Vestimintele studentului ațirau în sdrênțe de corpul său plin de sânge și numai cu greu putea și el să se tragă până la spitalul Carolina, ca să ceară atestat medical. După acest atestat B. va trebui să zacă în pat cel puțin două săptămâni. „Erdélyi Híradó” dăce, că în contra birtașului nu s'a făcut până acum nici un pas.

Comitetul expoziției române la Paris s'a întrunit pentru a decide modul întrebării sumei de 65 de mii lei ce au rămas disponibili, în urma chietuilor ce s'au făcut pentru expoziția română la Paris. S'a hotărât, ca 3000 lei să fie dați pentru publicarea unei scrieri asupra expoziției române la Paris și 5000 lei ca premiu pentru cea mai bună lucrare ce va apăre în timp de doi ani de aci înainte asupra istoriei române contemporane dela 1821—1890. Pentru restul de 50 mii lei nu s'a putut hotărî încă nimic, deoarece ce jumătate dintre membrii comitetului au propus a se da Ateneului pentru formarea unei biblioteci moderne, ear cealaltă jumătate a susținut, ca această sumă să se întrebunzeze ca premii anuale pentru lucrări artistice și industriale.

10 Maiu la București. Pentru a 9-a aniversare a încoronării ce s'a sârbat în capitala României a fost stabilit următorul program: În reversatul dorilor 21 tunuri vor anunța capitalei solemnitatea zilei. La oarele 10 și jum. dimineața se va celebra la metropolie un Te-Deum decătră înaltpreasfinția Sa metropolitul primat, încungurât de înaltul cler, în prezența dlor miniștri, corporilor legiuitoare, înaltelor curți de casațiune și de com-purtari, a corpului profesoral, a curților și tribunalelor, a dlui primar cu consiliul com. al capitalei, a camerei de comerț, a înaltilor funcționari ai statului și a dlor oficeri din armata permanentă, teritorială și din rezervă, care nu vor fi sub arme. Armata va fi așezată pe strade și piețe între palat și metropolie. Elevii școlilor superioare și secundare din capitală vor fi înșirați pe ambele părți ale bulevardului Elisabeta. Pornirea dela palatul din București a MM. LL. regelui, reginei și A. S. R. principelui moștenitor presumpțiv al coroanei spre a asista la Te-Deum, se va anunța prin 101 tunuri. La oarele 11 și jum., Maiestățile Lor vor primi desfășurarea pe bulevardul universității înaintea statuii lui Mihail-Viteazul în ordinea următoare: 1. Elevii școlilor superioare și secundare cu drapelul lor. 2. Armata. Dela oarele 8 seara muzicile militare vor cânta în grădinile și piețele publice. Registrele de înscriere la Maiestățile Lor vor fi deschise la palatul din capitală. În acea zi la Te-Deum 10 și jum. dimineața se va celebra un Te-Deum în toate comunele urbane și rurale din țeară, la care vor asista autoritățile locale. Dnii prefeți vor primi în reședințele județelor felicitările autorităților civile și militare și ale orășenilor. În acele reședințe dnii prefeți, în înțelegere cu primarii și șefii garnizoanelor respective, vor regula modul sârbării acestei zile.

40 de copii înecați. Pe Odera, la Trutze în Prusia, s'a întâmplat o nenorocire, care a costat viața la 40 de copii, băieți și fete, cum și a doi oameni în vîrstă. Copiii veniau dela biserică și trebuiau să treacă pe malul celalalt al Oderi. Luntrașul, în loc de a lua barca cea mare, îngrămădi pe copii într-o barcă mică, așa că marginea superioară a bărcii era la un nivel cu suprafața apei. Lucrul merse bine până la celalalt mal, când dîntro mișcare fără voce a anui copil barca se răsturnă, cuprînd sub ea pe toți pasagerii. Pe malul de unde plecase barca era o mulțime de lume, care asista neputincioasă la un spectacol din cele mai sfîșietoare. Capetele copiilor apăreau la fața apei, unul după altul; după o scurtă luptă dispăreau pentru a nu se mai arăta. Scena a durat scurt

timp; din toți numai luntrașul a putut eși la mal. Pe malul, la care trebuia să abordeze barca, nu se afla nici un om.

Bătăie în parlamentul grecesc. În săptămîna trecută parlamentul grecesc a fost teatrul unor scandaluri, care au degenerat în formale bătăi. „Levant Herald” scrie: Se tracta de un credit extraordinar, camera era slab cercetată și din partea opoziției ceruse deputatul Papayannakopulo numărarea voturilor. Precând se făcea numărarea, domnul Boudourri strigă domnului Papayannakopulo: „D-ta ești nesuferit și obraznic!” Cel cu numele de doi metri răspunde: „Ce, eu sînt obraznic? Tu ești o canalie!” Acum se încep o mică încăierătură. Cei doi deputați se luptă, Papayannakopulo luă bastonul președintelui, Boudourri se apără cum putu; acum toți deputații eșiră din scaune și năvăliră unii în contra altora, bastoanele își făceau datorința, garda parlamentului a lăsat să sune trîmbița de alarmă și întreg parlamentul deveni un câmp de luptă, în care se împărțiau și primiau pumni după toată regula. Domnul Marko Botsari s'a grăbit în sală, spre a scoate pe tatăl seude acolo. Dl. Lounzy urlă, ca să se inducă în protocol, că mîne el va ucide pe un alt deputat. Bătăia a durat până la 10 oare seara.

Stanley se însoară. Marele explorator englez Stanley a găsit femeia, pe care o căuta de mult timp. Se anunță, că Stanley va lua de nevastă pe d-șoara Dorothy Tennand, o artistă de mână antea, pictoare, arhitectonară. Miss Dorothy locuiește în palatul Richmond-Terrace. Tablourile făcute de dînsa au fost lăudate mult de critici.

Căsătoria moștenitorului de tron rusesc. Viena „Extrablatt” primește din Londra împărțirea: Circulară faima, că plănuita logodire a prinsesei Alice de Hessa cu principele moștenitor al Rusiei nu se va îndeplini din cauză, că prinsesa nu voese să treacă la religieuna greco-orientală.

Timpul în Europa. De câteva zile domnesce timp frumos și temperatura e caldă. Termometrul a arătat în noaptea spre 22 l. c. n. 10 gr. R., pe dimă 22 gr. R. Barometrul a arătat 762 mm. În Ungaria timpul e aproape peste tot local limpede. Presiunea aerului a căzut ceva în Europa-de-Vest, precând în Vest s'a urcat. Minimul (755—760) se extinde peste Sicilia, maximul (770—775) peste Olanda. Temperatura e aproape neschimbată. După institutul meteorologic central ungur, nu e de așteptat o schimbare mai însemnată a temperaturii.

Din public.)*

Concurs.

Despărțământul VII. Abrud al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” va conferi un premiu de 10 fl. aceluia învătător român din acest despărțământ, care va dovedi că a făcut mai mare progres în ramul pomăritului.

Domnii învătători, care doresc a reflecta la acest premiu, își vor trimite cererile concursuale la directorul despărțământului cel mult până în 2 Iunie a. c. st. n. (a 2-a zi de Rosalii) provăduce cu o adeverință oficială dela oficiul parochial, subscrisă și de primăria comunală și vidimată de oficiul propresh. competent, din care să fie evident:

- câți pomi nobili (altoi) dela 1—3 ani, meri, peri, cireși, pruni etc. are în grădina școlară?
- câți pomi sâlbateci sau din simburi are în grădina pregătiți de a se pute altoi în anul viitor?
- câți elevi știu deja altoitul dela concurs?
- în grădina școliei cultivă-se legumăritul și sînt deprinse în acest ram cu deosebire elevele (fetițele)?

Ofenbaia, în 15 Maiu 1890.

Ioan Danciu,
direct. desp.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta reacția nu primese răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”

Praga, 24 Maiu n. În comisiunea transacțiunii s'a început desbaterea generală asupra proiectului guvernial relativ la împărțirea în două secțiuni naționale a consiliului școlar al țerii. Cehii tineri au propus trecerea la ordinea zilei. După o desbatere mai lungă s'a hotărât trecerea la desbaterea specială.

Berlin, 24 Maiu n. Ambasadorul rusesc Șuvaloff va cerceta în curînd pe Bismarck. În contradicție cu reuniunea liberalilor din Berlin, liberalii din provincie pregătesc manifestări pentru Richter.

Pojon, 24 Maiu n. Astăzi s'au expedat din fabrica de cartușe de aici un milion de cartușe comandate de Bulgaria.

Viena, 24 Maiu n. Noul tarif personal se va introduce pe căile ferate ale statului la 15 Iunie.

Bibliografie.

A eșit de sub tipar în tipografia „Românul” V. C. A. Rosetti Hitrovo și Kotzebue, resumat istoric al intrigilor și presiunilor rusesi în Europa dela începutul secolului acestuia până achi. Autor pseudonimul: Dela Schey.

Materia ce cuprinde cartea: 1. Introducțiunea. — 2. Kotzebue. — 3. Intrigile rusesi în România și Serbia. — 4. Eteria greacă. — 5. Regulamentul organic și dictatura lui Richmann. — 6. Mișcarea contra protectoratului rusesc. — 7. Preliminările răboiului. — 8. Cine e ingrat. — 9. Hitrowo. — 10. Concluziuni.

De vîndare la toate librăriile din România. — Prețul 1 leu.

Librăria Sococ & Comp. anunță aparițiunea Aforismelor asupra înțelepciunii în viață de A. Schopenhauer, trad. de Titu Maiorescu. Un volum în 8 de 448 pag. ediție de lux. Prețul 4 lei.

Se poate procura prin toate librăriile din România și prin librăria Sococ & Comp. la București, trimițîndu-se prețul inclusiv portul de lei 4 bani 60 prin mandat postal.

A apărut de sub tipar: **Învățământul primar din România de I. Gh. Tufescu**, institutor din Iași.

Tipografia Gheorghiu, Iași. Prețul 1 leu 50 bani.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 27 Iunie st. n. imobilele lui Ioan Babur, în Beregsău, decătră tribunalul reg. din Timișoara.

— 28 Iulie st. n. imobilele lui Dimitrie Chida, în Ianova, decătră tribunalul reg. din Timișoara.

— 24 Iunie st. n. imobilele contelui Ludovic Vasquez decătră judecătoria cerc. din Ungvar.

Edict:

— A se însinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Margita Weis născ. Brekner (din Dumitra), la tribunalul reg. din Bistrița.

Posturi vacante:

— Un post de subjude la judecătoria cerc. din Érsekújvár. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Canija-mare. A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Budurasa (ctul. Bihorului) prelîngă cațiune de 100 fl. Salar 150 fl., paușale 40 și anmanuare 12 fl. A se adresa în trei săptămîni la direcțiunea postală în Oradea-mare.

— Un post de oficial cl. IV. la percep-toratul din Zombor. A se adresa în 14 zile la autoritățile competente.

— Un post de servitor oficial la direcțiunea financiară din Eszék. A se adresa până în 20 Iulie st. n. la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Madoș (ctul. Torontal) prelîngă cațiune de 600 fl. Salar 1110 fl., paușal 155 și anmanuare 260 fl. A se adresa până în 2 Iunie st. n. la direcțiunea postală în Timișoara.

Căldarul zilei.

13/25 Maiu 1890.

Iulian: Gliceria.
Gregorian: Rosaliile.

Soarele: răsare 4.13, apune 7.59

Buletin meteorologic.

Sibiu, 24 Maiu 6 oare dimineața.

Observații	Diferența din preajmă	Temperatura aerului	Maximul și minimul de Celsius	Maximul și minimul de Fahrenheit	Direcția vîntului
733.4	-2.5	+12.8	+25.1 +10.0	80	

Din țeară, 22 Maiu, 7 oare dimineața

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera- tura Oclous	Vântul	
			direcția	tăria
Budapesta	763	+19.6	NV	2
Sătmar	765	+16.8	NV	3
Cluj	765	+12.5	V	1
Orșova	761	+16.8	S	1
Timișoara	765	+15.6	SV	1
Arad	763	+18.1	V	2
Panciova	761	+19.2	SV	3

Sosiți în Sibiu.

La 24 Maiu n.

Hotel „Neurhrer”. Dr. Iul. Istvánffy, custodele muzeului național din Budapesta. Trombolcz, sublocotenent în rezervă din Berlin. C. Stampa, proprietar din Cluj. Melocco din Budapesta. L. Nagy, jurist din Turda. Kugel, Fränkl, Grünvald, Altar, Hamburger și Löwensohn, comercianți din Viena.

Hotel „Imperial Romanilor”. Fernengel, privatier din Oradea-mare.

Hotel „Meltzer”. Berger, voiajeur din Viena. Kloess, avocat din Mediaș. Acațiu Miksik, conșucător de contaminație în Turu-roșu. E. Roman din Hațieg.

Economic.

Societatea de navigațiune dună-reană și Ungaria. Cîtim în „Neue Freie Presse” dela 19 Maiu următoarele: Lupta, care o poartă ministrul de comerț ungur în contra societății de navigațiune dunărene, s'a pus astăzi și în casa magnaților în discuțiune. Baronul de Königswarter a ilustrat în o vorbire memorabilă starea tristă a acestei întreprinderi și a scos la iveală însemnătatea acesteia pentru comerțul și politica Austriei în Orient. Cu deosebit aplomb a accentuat însă baronul de Königswarter lupta, care se poartă și în Ungaria în contra acestei societăți, și acest loc al vorbirii sale sună: „Durerere, nu poate rămîne neamintit cu această ocaziune, că o astfel de concurență se va chiditează și în monarhia proprie și că chiar ceealtă jumătate a imperiului nu face față rea de a jigni și păgubi o întreprindere, care odată a avut să se bucure de patronajul unui bărbat mult sârbătorit și care astăzi stă încă în cea mai bună amintire dincolo de Laita. Voim însă a spera, că opiniunea mai bună, echitatea și simțul pentru datorițele statului comune va raporta învingerea și în ceealtă jumătate a imperiului asupra unei apărări mărginite și asupra unei interpretări a aspirațiunilor naționale ce merge poate prea departe”. Vorbirea baronului de Königswarter va fi de sigur considerată în Ungaria, și cabinetul ungur va recunoaște, că politica dlui de Baross provoacă în Austria cea mai adîncă indispoziție și prelîngă aceea păgubesc Ungaria nu mai puțin ca monarhia.

Importul de vite în Elveția. Guvernul elvețian, după-cum anunță o telegramă din Viena cu data 22 Maiu n., a luat dispozițiunea, că la importul de vite din Austro-Ungaria în Elveția pasapoartele de vite austriece sau unguresci se iau și în locul aceloră se extradua din partea organelor de supraveghiere elvețiene certificate de trecere, pentru de a se constata originea eventualelor casuri de epidemie obveniende. — O telegramă din Berna cu data 22 Maiu anunță, că departamentul pentru economie elvețian a oprit importul de vite și viței, precum și rimători sub 25 chilogr., în fine de capre din Austro-Ungaria. Alte animale e permis a se importa, dacă sînt absolut nesuspecte.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 8—9 Maiu v. 1890.

G. Nicolopulo lui Carnevali, porumb 3700 hect., 6.45 lei. I. Verona lui G. Nicolopulo, porumb 2600 hect., 6.32 $\frac{1}{2}$ lei. B. României lui G. Nicolopulo, porumb 1100 hect., 5.70 lei. T. Dimitriade lui Schmirer, porumb 3100 hect., 6.21 lei. T. Dimitriade lui I. Dreifuss, porumb 10.700 hect., 6.25 lei. Violatos lui Fûrth, porumb 1400 hect., 6.10 lei. Violatos lui Fûrth, porumb 1000 hect., 6.— lei. Portocala lui Kivich, porumb 2100 hect., 6.50 lei. Evloghio lui Kivich, porumb 3080 hect., 6.60 lei. Evloghio lui L. Mendl, porumb 3150 hect., 6.42 $\frac{1}{2}$ lei. Haracopo lui Schmirer, porumb 4200 hect., 6.22 lei. Marghiloman lui Vechler, porumb roșu 830 hect., 7.05 lei. Marghiloman lui G. Mendl, porumb 7000 hect., 6.67 $\frac{1}{2}$ lei. Bach lui G. Mendl, porumb roșu 3420 hect., 7.50 lei. Hersheovics lui G. Mendl, porumb 1500 hect., 6.42 $\frac{1}{2}$ lei. Sgardelli lui G. Mendl, porumb 2000 hect., 6.35 lei. Violatos lui L. Mendl, orz 910 hect., 5.22 $\frac{1}{2}$ lei. Bach lui L. Mendl, orz 3500 hect., 5.57 $\frac{1}{2}$ lei. Bach lui L. Mendl, orz 8500 hect., 5.65 lei. Bach lui Ottman, orz 1450 hect., 5.07 $\frac{1}{2}$ lei. Bach lui Petricioni, grâu bulg. 3220 hect., 11.60 lei. Bach lui Manari, grâu 10.80 hect., 11.— lei. Tuclos lui Manari, grâu 3700 hect., 11.50 lei. Terlea lui Peirano, porumb 2350 hect., 6.50 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 23 Maiu. Grâu, hectolitru 6—8 chilo fl. 6.— până fl. 6.80, grâu mestecat 75 până 84 chilo fl. 4.80 până 5.60, secăra 70 până 70 chilo fl. 4.50 până 4.60, orz 62 până 66 chilo fl. — până fl. — ovăs 42 până 50 chilo fl. 2.50 până fl. 3.10, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.50 până fl. 3.90, mîlăul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, semănțe de cânepă 48 până 50 chilo fl. 7.50 până 8.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5.50, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 16.—, Nr. 4 fl. 15, Nr. 5 fl. 13.—, slîmînă 100 chilo fl. 45.— până fl. 50.—, unsoreea de porc fl. 60.— până fl. 62.—, sîu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sîu fl. 33.— până fl. 34.—, lumini turnate de sîu fl. 33.— până fl. 40.—, sâpunu fl. 20.— până fl. 24.—, fîn 100 chilo fl. 1.70 până fl. 2.—, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.50, spirț p. 100 l. o/ 55 până 58 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vitel 30 până 36 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouș 10 cu 18 până 20 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 Maiu 1890.

Grâu	Qualitatea	Prețul per 100 chilogr.	Qualitatea	Prețul per 100 chilogr.
	dela pînă		dela pînă	
Bănățene nou	74	—	79	—
Grân dela Tisa	78	8.30	8.40	79
Grân de Pesta	78	8.25	8.35	79
Grân de Alba-regală	78	8.30	8.40	79
Grân de Bácska	78	8.30	8.40	79
Unguresco de Nord	74	—	75	—
Sămînțe, vechi ori nou	Soțul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela pînă	
Secară	70—72	7.05	7.30	
Orz	60—62	6.50	6.80	
	62—64	7.—	7.60	
Ovăs	84—86	8.25	—	
Cucuruz (porumb)	89—91	7.60	8.10	
	băncă, de altsoiu	75	5.—	5.05
Meiu	—	4.95	5.—	
Hrișcă	—	5.50	5.75	
Grân	de primă, de toam.	7.48	7.50	
Cucuruz	de primă, de toam.	5.08	5.05	
Ovăs	de primă, de toam.	5.09	5.11	
	de toam.	5.85	5.88	
Produse diverse	Solu	Qualitatea	Prețul	
			dela pînă	
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	50.—	52.—	
„	franceză	—	—	
„	italiană	—	—	
„	roșie	23.—	32.—	
Oleu de rap.	rafinat	44.50	45.—	
Oleu de in	—	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	58.—	53.50	
Slîmînă	dela țeară	42.50	43.50	
Sîn	sventată	50.—	51.—	
Prune	—	35.—	36.—	
Lictar	din Bosnia, în buți	—	—	
	din Serbia, în saci	—	—	
	slavon, nou	20.—	21.—	
Nuci	bănățene	—	—	
Gogoși	din Ungaria	—	—	
Miere	unguresc	—	—	
	sârbesc	—	—	
	brut	—	—	
	galbînă străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	124.	125.	
Spirț	brut	12.25	12.50	
	Drojdite de spirț	14.75	15.25	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 24 Maiu st. n. 1890.

Hărtie-monetă română Cump. 9.30 vînd. 9.35
Lire turcesci 10.60 „ 10.65
Imperiali 9.55 „ 9.60
Ruble rusesci 1.30 „ 1.33

Bursa de Budapesta.

Din 22 Maiu st. n. 1890.

Renta de aur ung. 6% 103.90
„ „ 4% 99.90
„ hărtie 5% 117.25
Împrumutul câilor ferate ung. 96.20
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.75
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 89.15
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.—
Bonuri rurale ung. 99.—
„ „ cu cl. de sortare 95.20
„ „ băncăne-timigene 137.70
„ „ cu cl. de sortare 126.75
„ „ transilvane 89.25
„ „ croato-slavone 89.25
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 110.25
Obligațiunile desp. regalilor 144.—
Imprumut

Se caută un candidat de avocat român.

A se adresa:

Domnului N. ONCU,
advocat în Arad.

[902] 3-3

Important pentru fiecare

este **conservarea dinților sănătoși**. Aceasta se obține mai sigur prin întrebuințarea regulată a

unei bune ape de gură și prav sau pastă de dinți.

Preparatele Drului GUST

pentru conservarea gurii și a dinților

întrec în efect toate preparatele puse până acum în comerț, fiindcă afară de materiile cele mai bune folosite până acum spre scopul acesta, conțin și nouă materii antiseptice, adică scutitoare de putrefacție, care conform cercetărilor și experiențelor celor mai nouă sunt acomodată scuti dinții de boală și a împiedeca progresarea putrefacției dinților găunoși

Numitele **preparate** curăță totodată, întăresc, conservează și împrespătesc în mod plăcut organele gurii și delatăză mirosul și gustul neplăcut împreună de multe ori cu dinții bolnavi și cu gingiile inflamate.

Întrebuințarea regulată a apei de gură scuteste și de multe boale de gât.

1 Flacon de **apă de gură** à 50 cr. și à 1 fl. este de ajuns pentru mai multe săptămâni. — 1 șatula de **prav de dinți** à 25 și 50 cr. — 1 dosă de **pastă de dinți** à 40 cr.

Expeditura principală: **Farmacia la „Leul de aur” a lui FRIDERIC STENNER în Brașov.** [818] 17-18

Depozit în Sibiu: la Ioan Weindel, comerciant; în Blaj: la Solomon Singberger, comerciant și în Petroșeni: la G. Gerbert, farmacist.

Se capătă mai departe în cele mai multe farmacii și parfumerii.

Resturi de postav de Brün

3-10 m. pentru un costum complet. fl. 3-75.

Resturi de postav

3-10 m. stofă modernă. fl. 5.

Resturi de postav

calitate fină pentru un pardesiu 2-10 m. fl. 8.

Resturi de postav

pentru pardesiuri, coloare veritabile 2-10 m., lână curată, fl. 7.

Resturi de Kamgarn

6-40 m. pentru un costum complet fl. 3.

Resturi de piqué de GILETCE

se pot spăla, pentru o giletă completă fl. 1.

Stofe de uniformă

de colorii veritabile pentru funcționari c. r. și pentru gardistii de finance.

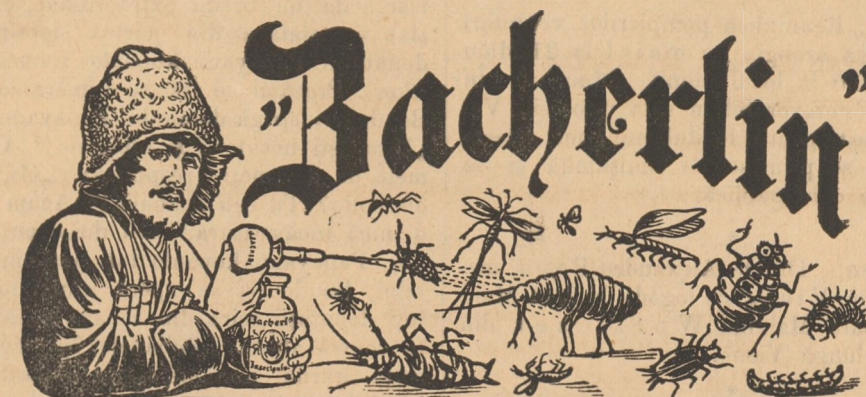
Bernhard Ticho BRÜNN, Krautmarkt 18.

Se expediază prin rambursă.

Mustre gratis și franco.

Cartoane de mustre
elegant ajustate cu 400 de desinuri se trimit dlor crotitori nefrancate. [884] 8-20

Cel mai bun mijloc pretutindenea recunoscut în
contra tuturor insectelor și vândut în circa douăzeci
de mii de prăvălii [886] 5-12

eară s'a ieftinit.

Flacoanele veritabile sunt provădate cu numele

I. Zacherl

și costă în viitor 15 cr., 30 cr., 50 cr., 1 fl. — cr.

Această specialitate aleasă nimicește cu putere și iuteală uimitoare toate insectele din locuințe, bucătării, hoteluri, din mobile și vestimente, precum și de pe animalele noastre de casă, din grajduri, de pe plante, din florării și grădini. Ceea-ce se vinde cu cumpăna în hârtie desfăcută niciodată nu este specialitate de a lui „ZACHERL”.

În Sibiu se capătă la domni:

I. B. Misselbacher sen.	F. A. Reissenberger.	R. Gardik.
Francisco Jahn fii.	Ios. Wagner.	Mathias & Hüttl.
Ioan Billes.	Fr. I. Wagner form.	Iosif Jikeli.
Gustav Gürtler.	Const. Bugarsky.	C. A. Markowatz.
Ludovic Fuchs.	Iul. Ballmann.	W. F. Morscher.
G. W. Grohmann.	Wilhelm Frank.	Iosif Schwarz.
Gustav Kessler.	Frider. Homm.	L. Kurovsky.

În locurile numite ce urmează:

Abrud.	Văcele.	Șeica-mare.	Reghinul-săsesc.
Hoghin.	Eted.	Medias.	Cristurul-săcinesc.
Ghiertan.	Făgăraș.	Sebeșul-săsesc.	Teaca.
Bistrița.	Aind.	Petroșeni.	Turda.
Blaj.	Giergio-S.-Miclăuș.	Simeria.	Tulgheș.
Borsec.	Hațeg.	Cohalm.	Teuș.
Orăștie.	Cisnădie.	Mercurea.	Cămpeni.
Cine-Cartfalău.	Hodmező-Vásárh.	Beșineu.	Odorheul-săcinesc.
Căncăreda.	Alba-Iulia.	Șercaia.	Uzon.
Vărdafalva.	Chezd-Oșorheiu.	Sepsi-Săngeorgiu.	Hunedoara.
Dej.	Cluj.	Sighișoara.	Rosia.
Deva.	Brașov.	Gherla.	Valeamare.
Elisabetopol.	Mănăstur.		Zlatna.

Acolo unde sunt afișate „placate de Zacherlin”.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren scolet	Tren scolet	Tren omnibus	Tren mixt		Tren scolet	Tren de persoane	Tren scolet	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt							
Viena	3.40	8.—	8.—		București	7.35		*4.40		Viena		11.—	3.40	Teliuș	11.24	3.—	1.42	Copsa mică		2.05	4.35			
Budapesta	9.20	2.—	3.10	6.10	Predeal	12.50		9.12		Budapesta		7.40	9.30	Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Șeica mare		2.35	5.05			
Szolnok	11.18	4.05	7.22	9.28	Timiș	1.19		9.41		Szolnok		10.42	12.38	Vințul de jos	12.30	4.10		Loamneș		3.22	5.46			
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	11.38	Brașov	1.55		10.17		Arad		3.53	5.26	Șibot	1.01	4.43		Oena		3.46	6.17			
Oradea mare	2.22	7.01	8.46	1.51	Feldioara	2.15	4.54	7.07			2.17	4.29	6.06	Orăștia	1.32	5.13		Sibiu		4.18	6.40			
Vărad-Valenche	2.30	7.11	9.18	2.11	Agostonfalva	2.47	5.37	7.44		Glogovaț	2.37	4.41	6.18	Simeria (Piski)	2.08	5.47								
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Apatia		6.15	8.09		Györök	3.37	5.05	6.43	Deva	2.52	6.27		Sibiu		7.35	9.50			
Mező-Telegd			9.44	2.32	Homorod	3.56	7.31	9.07		Pauliș	4.05	5.17	6.55	Branicica	3.23	6.54		Oena		8.02	10.14			
Rév	3.—	7.41	10.21	2.55	Hașfalău		9.09	10.34		Radna-Lipova	4.27	5.38	7.14	Ilia	3.55	7.20		Loamneș		8.30	10.40			
Bratca	3.31	8.16	11.38	3.38	Sighișoara	5.28	9.33	10.20		Conop		6.05	7.46	Gurasada	4.08	7.32		Șeica mare		9.05	11.10			
Bucia			12.16	4.01	Elisabetopol	5.57	10.02	11.09		Zam		6.23	7.57	Zam	4.44	8.03		Copsa mică		9.34	11.35			
Ciucia	4.24	9.05	1.57	4.49	Mediaș	6.19	11.04	11.35		Soborșin		7.20	8.42	Soborșin	5.30	8.38								
Huedin	4.52	9.35	3.11	5.31	Copsa mică	6.34	11.24	11.19		Zam		7.55	9.11	Bérsava	6.27	9.27								
Stana			3.40	5.40	Micăsasa	6.35	11.39	11.59		Gurasada		8.26	9.39	Conop	6.47	9.46								
Aghirș			4.15	6.12	Blaj	7.09	12.30	12.43		Ilia		8.47	9.55	Radna-Lipova	7.28	10.20	5.35	Cucerdea		3.05	10.20	3.25		
Ghirbău			4.36	6.24	Crăciunel		12.45	12.55		Branicica		9.11	10.18	Pauliș	7.43	10.34	6.01	Cheța		3.35	10.50	3.58		
Nădăgel			4.55	6.38	Teliuș	7.42	1.13	1.07		Deva		9.42	10.37	Györök	7.59	10.50	6.44	Ludoș		3.51	11.11	4.15		
Cluj	6.02	10.35	5.26	6.56	Aind	8.05	2.18	2.11		Simeria (Piski)		9.59	10.58	Glogovaț	8.28	11.16	7.25	M.-Bogat		4.06	11.20	4.41		
Apahida	6.14	11.02		7.15	Vințul de sus		2.48	2.38		Orăștia		11.—	11.39	Arad	8.42	11.30	7.44	Cipeu-Iernut		4.43	11.57	5.28		
Ghirș	7.28	12.44		7.48	Uioara		2.56	2.40		Șibot		11.29	12.01	Szolnok	9.20	12.05		Kerel-Sz.-Pál		4.58	12.12	5.44		
Cucerdea	7.52	1.27		9.13	Cucerdea	8.32	3.14	2.46		Vințul de jos		12.02	12.29	Budapesta	2.21	5.10		Nireșten		5.21	12.36	6.08		
Uioara		1.34		10.12	Apahida	9.—	4.01	3.27		Alba-Iulia	8.55	12.19	12.45	Viena	6.—	8.15		Oșorheiu		5.40	12.55	6.27		
Vințul de sus		1.42		10.19		10.21	5.56	5.08		Teliuș	9.54	1.06	1.24		1.40	6.05		Reghinul-săs.		6.—	4.58			
Aind	8.21	2.07		10.45	Cluj	10.41	6.45	5.32	8.—					Simeria (Piski)—Petroșeni						7.35	7.—			
Teliuș	8.38	2.26		11.34	Nădăgel		7.06	8.36	8.36					Petroșeni—Simeria (Piski)										
Crăciunel		3.11		12.11	Ghirbău		7.22	9.02	9.02		Simeria		6.47	11.54	Petroșeni	9.36	4.26							
Blaj	9.18	3.24		12.29	Agostonfalva		7.37	9.32	9.32		Streiu		7.40	12.37	Banița	10.17	5.12							
Micăsasa		3.54		1.10	Homorod		7.87	9.82	9.82		Hațeg		8.51	1.28	Crivadia	10.58	5.55							
Copsa mică	9.36	4.09		1.30	Hașfalău		8.08	10.11	10.11		Pui		10.02	2.23	Pui	11.42	6.41							
Mediaș	10.08	4.39		2.14	Stana		8.13	10.11	10.11		Banița		11.02	3.11	Hațeg	12.23	7.26							
Elisabetopol	10.32	5.11		2.54	Huedin	11.54	8.24	6.48	10.51		Petroșeni		11.50	3.58	Streiu	1.12	8.14							
Sighișoara	11.07	5.45		3.35	Ciucia	12.24	9.04	7.12	12.16				12.30	4.25	Simeria	1.51	8.50							
Hașfalău		6.12		4.07	Bucia		9.20	12.50																
Homorod		6.12		4.07	Bratca		9.37	1.19																
Agostonfalva		7.32		5.54	Rév	1.03	9.55	7.51	2.—															
Apatia	1.20	8.17		6.39	Mező-Telegd	1.29	10.20	8.17	3.04		Arad	6.12	4.12	Timișoară	6.25	1.15								
Feldioara	1.40	9.06		7.13	Fugyi-Vásárhely		10.47	3.36		Aradul nou		6.36	4.38	Mercuzifalva	7.19	2.04								
Brașov	2.14	9.45		7.45	Vărad-Valenche		10.57	3.52		Németh-Ságh		7.01	5.01	Orczifalva	7.46	2.26								
Timiș	2.34			8.32	Oradea mare		1.54	11.04	8.42	Vinga		7.30	5.29	Vinga	8.15	2.56								
Predeal	3.17			*5.32	P. Ladány		2.04	11.19	8.47	Orczifalva		7.55	5.47	Németh-Ságh	8.36	3.13								
București	3.49			6.15	Szolnok		3.20	1.19	10.08	Mercuzifalva		8.18	6.04	Ara 1 nou	9.11	3.51								
				6.47	Budapesta		5.—	3.31	11.51	Timișoară		9.04	6.50	Arad	9.27	4.05								
				11.50	Viena		7.15	6.30	1.55															
							1.40	1.40	7.15															
Murêș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murêș-Ludoș					Ghiriș—Turda					Turda—Ghiriș					Simeria (Piski)—Unedoară				
Murêș-Ludoș				4.30	Bistrița				8.—	Ghiriș		9.33	4.19	Turda		8.29	3.19	Simeria (Piski)						
Țagu-Budatelic				7.27	Țagu-Budatelic				6.49	Turda		9.54	4.40	Ghiriș		8.50	3.40	Cerna						
Bistrița				11.—	Murêș-Ludoș				9.25									Unedoară						
Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă orele de noapte																								
										Sighișoară—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoară					Unedoară—Simeria (Piski)				
															</									

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte